

ARNHEMSE SCOURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is f5 in de drie maanden.

DONDERDAG 19 AUGUSTUS.

De prijs der Advertentie is, van een tot vijf regels, f1.00, en voor elke regel, daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelfregt, voor elke plaatsing.

Wat stond der Kamer bij de verwerping der kies-wetten te doen?

Het was te verwachten, dat de Kamer de ontwerpen omtrent het stem- en kiesrecht niet zoude aannemen; maar na al het daaromtrent voorgevallene, was het minder te verwachten, dat de minderheid, welke daaraan hare stem hechten zou, zoo groot zou wezen. De leden hebben waarschijnlijk willen toonen, dat zij voor geene inconsequentien, hoe grof ook, terugweken.

Na die verwerping rijst, echter, eene andere vraag op. Door de ontwerpen, meermalen van regeringswege aangeboden, is het nu duidelijk gebleken, dat van die zijde het tot stand komen eener goede kieswet niet te wachten is. Mag nu de Kamer zich bepalen tot voortdurend afstemmen der daaromtrent voorgedragene wets-ontwerpen? Of behoort zij niet van hare zijde handen aan het werk te slaan, ten einde een toestand, welken niemand goedkeurt, ophoude te bestaan?

Zoo de Kamer meent, dat, onder de bestaande grondwet, geene, zelfs dragelijke, kieswet te maken is, gelijk zij meermalen heeft te kennen gegeven, zoo moet zij een voorstel doen tot herziening der grondwet; want dan strijdt de tegenwoordige met het belang des lands, hetwelk hare leden gezworen hebben *met al hun vermogen* te zullen bevorderen. Weinig onderwerpen, toch, zijn zoo gewichtig voor eenen staat als de bepaling der regels, volgens welke zijne ingezetenen aan de mederegering des lands zullen deelnemen. Men bevordert dat belang niet *met al zijn vermogen*, wanneer men enkel slechte wets-ontwerpen afstemt; maar men doet dit alleen dan, wanneer men gebruik maakt van alle wettige middelen, welke men heeft. Tot die middelen behoort ook het nemen van het initiatief. Wanneer men dit nalaat, kan men niet zeggen *met al zijn vermogen* het algemeen belang te hebben bevorderd.

Ook dan, wanneer de Kamer kans zag de knopen, in welke de grondwet dit punt verward heeft, op te lossen, verbiedt diezelfde eed den leden zich tot het verwerpen van ontwerpen te bepalen, waardoor een toestand blijft voortduren, welke aan de ontwikkeling onzer belangen ten hoogste in den weg staat, den gang van zaken belemmert en

de belangstelling der burgerij in de publieke zaak doodt.

Aan hunnen eed, om het algemeen belang *met al hun vermogen* te zullen bevorderen, voldoen zij niet, zoo lang zij zich bij verwerpen bepalen, en niet zelven beproeven de zaak tot een goed einde te brengen. Het regt van initiatief werd hun als middel gegeven, om aan de verplichtingen, welke zij bij plegtigen eed op zich namen, te kunnen voldoen. Laten zij na, daarvan gebruik te maken, zoo hebben zij hunnen eed niet gehouden, want zij, die het middel ongebruikt lieten, hebben niet *met al hun vermogen* het algemeen belang bevorderd.

Een van beide, dus, had de Tweede Kamer na de verwerping der laatste wets-ontwerpen behooren te doen: of een ontwerp van herziening der grondwet had zij behooren voor te dragen, of andere ontwerpen, beter voldoende dan die des ministers. Maar de Kamer, zegt men, werd te spoedig gesloten. Goed; zooveel te meer tijd hebben dan nu hare leden, voorstellen, daartoe strekkende, goed te bedenken, en daarmede de volgende zitting te openen. Of zouden hare leden willen, dat men het er voor hield, dat zij het met hunnen eed zoo nauw niet nemen, hunne betrekking alleen als *moyen de parvenir* voor zich, hunne kinderen, broeders, neven of andere begunstigen beschouwen? De volgende zitting zal het uitwijzen.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Volgens berigten uit Konstantinopel van 27 juli door *Galignani's Messenger* medegedeeld, had men daar met de stoomboot *van Trebisonde* de gewichtige tijding ontvangen van de gevangenneming van het hoofd der opstandelingen van Kurdistan, *Bederbanbey*, welke zich in de vesting Orak ingesloten, maar na eene hardnekkige verdediging van drie dagen aan *Osman-pacha* had overgegeven. Door dezen naar Konstantinopel opgezonden, werd hij daar ieder oogenblik verwacht. Wordt alzo in dit gedeelte van het Turksche rijk eene spoedige rust te gemoet gezien, zoo luiden de berigten uit een ander deel telken dagen ongunstiger. De opstand in Albanië maakt meer en meer vorderingen, maar tot dusver heeft alleen de Turksche bevolking deelgenomen aan deze beweging tegen de Turksche overheid en militaire magt. De christenen hielden zich rustig; evenwel verwacht men bij langeren duur van den opstand, ook hunne tusschenkomst. De opstandelingen zijn rijkelijk van geld voorzien, en staan onder bevel van een geboren Griek, met name *Geleka*, die echter in zijne jeugd gedwongen werd, tot de Mahomedaansche godsdienst over te gaan.

In alle, tot dusver, met de Turksche troepen geleverde gevechten, bleef hij overwinnaar, en alleen de laatst ontvangen berigten spreken van eene nederlaag der opstandelingen. Hunne bonden stropen tot aan Janina, en de pacha van dit distrikt wilde troepen aanwerven, tot stijving van zijne militaire magt, maar niemand volgde zijne oproeping, in weerwil der voordeeligste aanbiedingen.

Ten opzichte der Grieksch-Turksche geschilpunten kan ik mededeelen dat de Grieksche regering de nieuwe bedingen, welke afweken van de door beide partijen reeds goedgekeurde voorwaarden, heeft van de hand gewezen. Van het gerucht, door de Engelsche bladen medegedeeld, dat er tusschen den hertog van Broglie en lord Palmerston onderhandelingen zouden zijn aangeknoopt ter gemeenschappelijke regeling van de aangelegenheden van Griekenland, was te Athene niets bekend.

ITALIE.

Rome, 7 aug. Bij de in het voorjaar verleende amnestie, waren, gelijk men zich zal herinneren, de wegens staatkundige misdaden veroordeelde geestelijken en militairen niet begrepen. Thans wil de paus ook aan deze vergiffenis doen geworden. Voorloopig heeft hij gisteren de sedert 1836 te Cornello gevangen gezette paters *Lucca*, *Averardi* en *Vivarrelli* in vrijheid doen stellen.

Heden werd eene nitvoerige statistiek der geestelijke- en wereldlijke bevolking van Rome openbaar gemaakt. Wij vernemen daaruit dat in de 54 Romeinsche parochiën tegenwoordig 37,531 huisgezinnen; 39 bisschoppen, 1514 priesters, 2471 monniken en ordesgeestelijken, 1754 nonnen, 521 seminaristen, 564 onroomschen (behalve de joden) en te zamen 175,883 menschen wonen. De Israëlitische gemeente schat men op 8000. In het jaar 1846 was de bevolking van Rome 5684 zielen minder.

Van de Italiaansche grenzen, 8 aug. Hetgeen gemeld is omtrent eene versterking van het Oostenrijksche leger in Italië, bevestigt zich zoo niet geheel, althans ten deele. Verschillende regimenten uit Stiermarken hebben bevel ontvangen om naar Italië op marsch te gaan.

Uit Napels meldt men, dat de prins van Joinville lijdende is; men spreekt echter ook veel van zijne ontevredenheid wegens de ontvangst te Palermo, en denkt, dat hij zich deswege zoo geheel en al afzondert, en zeer zelden aan land komt. Zijne ontevredenheid zou daaruit ontstaan zijn, dat aan zijn eskader, ingevolge de bestaande voorschriften de toegang tot de haven van Palermo geweigerd werd, terwijl dit ten vorige jare aan het Russische eskader vergund werd. Het Fransche eskader zal ons waarschijnlijk wel spoedig verlaten; zoo neen, — dan zullen wij ons ook wel spoedig in het gezigt van eene Engelsche vloot te verhangen hebben.

ENGLAND.

Londen, 14 aug. De stoomboot *Britannia* heeft berigten aangebragt, welke tot den 31sten juli loopen. Aangaande het oorlogstooneel wordt gemeld, dat de generaal *Pierce*, met 2500 Amerikanen, slag geleverd had tegen 4000 Mexicanen en hun eene nederlaag toegebragt, waarin 150 man waren omgekomen. De generaal *Pierce* was naar Vera Cruz teruggekeerd om versterkingen te krijgen. Latere berigten hadden deze tijding evenwel niet bevestigd. De generaal *Scott* bevond zich nog te Puebla; de generaal *Cadwalladen* en *Pillow* stonden te Perote en hadden de Mexicanen te Lahoija geslagen.

— Uit Kanada verneemt men, dat het Parlement gendjourneerd is, na al de differentieële regten herroepen te hebben. Er was tot een adres aan de kroon besloten, waarin de herroeping van de scheepvaarts-wetten verzocht werd. De overkomst van landverhuizers uit Ierland en de groote sterfte baarden groote ongerustheid.

— De stoomboot *Washington* was den 30sten te New-York aangekomen. De prijs der granen was aanmerkelijk gedaald; en bij voortdoring bleven de aanvoeren aanzienlijk en belangrijk en de oogst liet zich aanzien overal overvloedig te zullen zijn, zoodat er geene verhooging der prijzen te duchten was.

Londen, 15 aug. Volgens de opgaaft der ministeriëlen, zijn nu 325 liberalen, 104 aanhangers van den heer *Peel*, en 196 voorstanders van beschermende regten tot leden van het Huis der gemeenten verkozen.

In antwoord op de bekende bedenkingen van de opposanten, omtrent de moeilijkheden, die het nieuwe Parlement voor de ministers zal opleveren, uit hoofde van de zeer ongelijksoortige bestanddeelen van de liberale meerderheid; leest men thans in het ministeriële avondblad een betoog, waarin hoofdzakelijk het volgende voorkomt:

»Men zegt, dat het nieuwe Parlement niet te regeren zal zijn, omdat het uit zoo veel verschillende partijen bestaat, als: voorstanders van beschermende regten, aanhangers van den heer *Peel*, whigs en radicalen, of ultra-liberalen. Het zou inderdaad moeilijk zijn, in den tegenwoordigen tijd een Parlement verkozen te krijgen met eene groote meerderheid, die zich zou verbonden hebben, om alle maatregelen van het gouvernement te ondersteunen. Wij meenen, dat de tegenwoordige ministers zoodanig Parlement niet zouden begeeren; het zou voor het land niet goed zijn. De protectionisten (voorstanders van beschermende regten) kunnen beschouwd worden als de regstreeksche oppositie, welke op alle handelingen van het bestuur een scherp oog houdt, en elke geschikte gelegenheid te baat neemt, om het eene nederlaag te doen lijden. Wij vreezen geen noodlottigen uitslag van hunne vijandelijkheid, nademaal wij verzekerd zijn, dat de tijd verre af is, waarop lord *G. Bentinck* en deszelfs volgelingen bereid zouden zijn, om van eene nederlaag der ministers gebruik te maken, ten einde zelve het roer van staat in handen te nemen. Zij zullen dus zich vergenoegen om, overeenkomstig den raad van den heer *d'Israeli* geen partijzuchtigen tegenstand te bieden.

»De Peelisten, als partij, zijn zoowel, wat hunne partij, als wat hunne magt betreft, als veel te sterk voorgedragen. Er is gewis eene uitgezocht aantal mannen, welke steeds de getrouwe volgelingen van den afgetreden minister zijn; maar een groot gedeelte van de Peelisten hebben gematigde liberale beginselen; zij hebben den heer *Peel* in deszelfs maatregelen voor den vrijen handel ondersteund, en zullen de tegenwoordige ministers in zaken van dien aard insgelijks ondersteunen. Zeer gering is het aantal dergenen, die den heer *Peel* op nieuw aan het hoofd des bestuurs zouden wenschen geplaatst te zien. De afkeer der protectionisten van dien gewezen bewindsman is met den tijd, in plaats van minder, heviger en bitterder geworden.

»Tusschen de gematigde en heftige liberalen bestaan voorzeker vele verschillende meeningen, en het is niet te loochenen, dat er, vooral onder de whigs een groot aantal onafhankelijke lieden gevonden worden, die geenszins geneigd zijn, om, bij elke stemming, zich onder de bannier der ministers te scharen. Dit was, als eene vrucht der reform-bill te verwachten, en is eer een verblijdend dan een bedroevend verschijnsel. Een verstandig gouvernement zal weten, hoe het zich in zulk een staat van zaken te gedragen hebbe.

»De beste weg van het tegenwoordige ministerie zal, naar ons inzien, deze zijn, dat het in alle zaken het initiatief neme; — dat het, na een welberaamd plan, den loop des tijds leide, in plaats van zich door den onweerstaanbaren stroom der openbare meening te laten medeslepen.»

Londen, 16 aug. Gisteren kwam een zeker persoon op het kantoor van een wijnkooper: *Crawley* genaamd, in de city en verzocht hem te mogen spreken. Daar de patroon niet aanwezig was, ging men hem halen en naauwelijks had hij zijn kantoor betreden, of de man, welke naar hem gevraagd had

en *Ovenstone* genaamd was, haalde een pistool uit den zak en brande los, onder het uitroepen: »Wat is uwe bedoeling, met te doen wat gij gedaan hebt,» zoodat *Crawley* heerlijk gewond, ter aarde stortte. De klerk welke daarbij tegenwoordig was, nam dadelijk de vlugt, na alvorens de deur te hebben dicht geworpen, en toen hij door eenige politie-agenten vergezeld, terugkeerde, hoorde men een schot en men zag bij het openmaken van de deur, ook *Ovenstone*, hevig bloedend en zwaar gewond op den grond liggen. Hij had zichzelf, na zijn slagtoffer van het leven willen berooven. Men denkt dat de misdadiger behouden zal blijven, doch men vrees voor het leven van den heer *Crawley*.

De reden van deze misdaad schijnt daarin gelegen te zijn, dat de heer *Crawley*, als gevolmagtigde voor een ander persoon, de goederen van *Ovenstone* bij executie wilde doen verkoopen.

FRANKRIJK.

Parijs, 15 aug. De heer *Guizot* is met zijnen zoon naar Val Richer vertrokken; van daar zal hij zich naar Caen tot den algemeenen raad van Calvados en vervolgens bij den koning op het kasteel van Eu begeven. Ook is de heer *de Salvandy* naar Vichy vertrokken, om er de baden te gaan gebruiken.

— Dagelijks geschieden er nieuwe openbaringen wegens omkoopingen, doch het kabinet schijnt zich niet meer daaraan te storen. Een weekblad meldde dezen morgen, dat er eeregisteren in de bureaux van Algerië sprake was van eene betrekking als notaris, welke men in eene kleine Afrikaansche stad verleend had voor 10.000 franken, gestort in handen van een beambte, die een post van vertrouwen bij een hoog ambenaar bekleedt. Een onvoorzigtig gegeven recu zou deze zaak aan het licht hebben gebragt. Deze zelfde beambte zou ook, naar men zegt, van zeker persoon die een contract had aangegaan om pluksel aan de militaire hospitalen te leveren, eene som van 15.000 franken hebben ontvangen.

— Het proces van *d'Ecquevilley* is met eene veroordeeling geëindigd. De jurij heeft hem schuldig verklaard met verliggende omstandigheden. Nadat de president den vader des beschuldigen, ten einde hem eene smartelijke aandoening te besparen, minzaam uitgenoodigd had om de regtzaal te verlaten, is het vonnis voorgelezen waarbij *d'Ecquevilley*, als schuldig aan het afleggen van valsche geuigenis in de zaak van het duel van de *Beauvallon*, tot tien jaren opsluiting, zonder te pronkstelling en in de kosten is veroordeeld.

— Men zegt, dat het ministerie besloten heeft voortaan alle concessiën voor mijnen bij openbare toewijzing te verleenen, ten einde in het vervolg kuiperijen te voorkomen, zooals er bij de mijnen in Algerië plaats gehad hebben.

— Volgens berigten uit Rome, van den 8sten, van de zijde der partij der Fransche geestelijkheid bekend gemaakt, werd aldaar stellig verzekerd, dat het bewind van Oostenrijk, in antwoord op het protest van het pauselijk bestuur, tegen het bezetten van de stad Ferrara door Oostenrijksche troepen, zich ten aanzien van het nemen van dien maatregel, heeft verschoond, en wel met de betuiging, dat het alleen, op het verlangen van hooggeplaatste personen daartoe had besloten. Welke deze personen zijn wordt niet gemeld. Men vermoedt, dat zij deel hebben uitgemaakt van de Romeinsche regering en dat de Oostenrijksche staatslieden, overtuigd, dat deze personen in dat opzigt te verre zijn gegaan, heeft begrepen, hen zonder berwaar te kunnen opofferen.

Naar aanleiding van berigten, van de liberale zijde, van den 7den, uit Bologna, was de stad Ferrara den 6den nog altijd door Oostenrijksche troepen bezet, en bestond er geene goede verstandhouding tusschen hunnen bevelhebber en den pauselijken bewindvoerder, den kardinaal *Ciacchi*, welke dezen te vergeefs had verzocht, zijne troepen van de esplanade terug te trekken, en op zijne weigering de patroeljes van de burgerwacht had verboden, van zich in de nabijheid van de Oostenrijksche wachtposten te vertoonen, uit vrees, dat deze met scherp mogten vuren, gelijk de bevelhebber bedreigd had, indien de burgerwacht zich niet naar behooren deed herkennen. De kardinaal moet hebben verklaard, op nieuw te zullen protesteren. De bevelhebber heeft geantwoord, dat hem zulks vrijstond, maar dat hij zijnen pligt zoude betrachten en de gegevene bevelen nakomen. Daarop is de stad op nieuw door patroeljes van Oostenrijksche

soldaten doorkruist, welke in de daad op verscheidene personen hebben geschoten, doch gelukkig zonder iemand te treffen. De kardinaal *Ciacchi* heeft daarop terstond couriers afgezonden naar Rome, naar Verona (het hoofdkwartier der Oostenrijksche troepen) en naar Milaan.

Men acht het mogelijk, dat deze laatstgenoemde berigten overdreven kunnen zijn, maar men houdt het als zeer waarschijnlijk, dat zij niet geheel ongegrond zullen wezen. Naar luid der berigten van den kant der geestelijkheid, heeft de paus, doof de vlugt zijner erkende tegenstanders en de houding van het meerendeel zijner onderdanen, reeds veel gewonnen; — mag men vertrouwen, dat hij aan de regtsvordering, ten aanzien der jongste woelingen, haar vrijen loop zal laten, doch zoude het gevaarlijk zijn, iets ten opzichten van den vermoedelyken uitslag te willen voorspellen.

— De berigten uit Madrid van den 10den melden, dat de koning zich een korten tijd in genoemde hoofdstad had opgehouden, doch weder naar het Pardo was teruggekeerd. Van verschillende zijden werd stellig verzekerd, dat de minister *Benavides* zich zeer voldaan betoonde over den uitslag van zijn mondgesprek met dien vorst, en hem genegen had gevonden, om tot eene verzoening met zijne echtgenooten de hand te reiken. — De koningin werd zeker tegen den 12den in haar paleis te Madrid gewacht, als wanneer een kabinets-raad zoude worden gehouden, om de maatregelen te beramen en vast te stellen, welke eene verzoening tusschen de koninklijke echtgenooten zouden behooren vooraf te gaan, en ten gevolge te hebben.

Men heeft, volgens het algemeen gerucht, een aanslag tegen het leven van den generaal *Serrano* beproefd, door hem een pak toe te zenden, 't welk bestanddeelen inhield, die, bij het openen, moesten ontbranden en ontploffen, doch 't weik, daar men achterdocht voedde, met de vereischte voorzigtigheid is los en alzoo onschadelijk gemaakt.

PORTUGAL.

De samenstelling van een nieuw ministerie, ter voldoening aan artikel 4 van het protocol, heeft nog geene plaats gevonden. Het schijnt thans te blijken dat de benoeming van graaf *Lavrado* tot die taak, slechts eene list was, bestemd om lord *Palmerston* zaud in de oogen te strooijen. Van de voorwaarden op welke hij leden van het kabinet zocht, was eene onmiddelijke bijeenroeping der kamers strikt uitgesloten, en het hof wist wel, dat alle personen tot wie hij zich volgens zijne eigene grondbeginselen zou wenden, die bijeenroeping zouden stellen tot eene *conditio sine qua non* van hunne aanvaarding der betrekking van minister. Hunne weigering zou dan ten bewijze strekken, dat de koningin alles had aangewend wat in hare magt stond, maar dat zij voor den onweerstaanbaren drang der omstandigheden had moeten zwichten. Deze slinksche handelingen zijn echter met verontwaardiging opgemerkt door den vertegenwoordiger van Engeland, sir *H. Seymour*, die in verscheidene krachtige nota's heeft aangedrongen op de formatie van een nieuw kabinet. Men voorspelt zich echter hiervan niet veel gunstigs, en vermoedt dat de Cabralistische partij binnen kort weder openlijk zal worden geïnstalleerd.

Deze partij schijnt een plan te smeden, dat in uitvoering zou moeten komen, zoodra de samenstelling van een nieuw ministerie werd bekend gemaakt. De troepen van Lissabon (met weinig uitzonderingen) zouden alle naar het paleis oprukken, en de herstelling van het ministerie der Cabrals vorderen. Voor dat doel zijn reeds aanzienlijke sommen ingeschreven en men poogt eene zelfde beweging te Oporto voor te bereiden. De verbonden doen bijna geene moeite om dit plan bedekt te houden.

BELGIE.

Brussel, 16 aug. Het is zeker, dat de procureur-generaal *Leclercq*, een erkend voorstander van de liberale beginselen en een tegenstander van hetgeen in den laatsten tijd hier te lande onder de partij der geestelijkheid is verstaan, naar Rome vertrekt, ten einde aldaar de regeringsbeginselen der nieuwe Belgische ministers te doen kennen en zoo veel mogelijk te doen gelden. Men is echter vrij algemeen overtuigd dat deze zending tijdelijk zal zijn. Intusschen is de tegenwoordige gezant, de heer *van der Straeten Pontoz*, reeds van daar teruggeroepen. Men heeft verzekerd, dat hij, ter vergoeding, het gezantschap

van Munchen zoude hebben erlangd, doch dit is niet bevestigd. Het terugroepen van den heer *van der Straeten* wordt door de partij, welke zijne gevoelens aankleeft, hoogelijk afgekeurd, omdat hij, volgens hare organen, steeds zijn pligt heeft betracht, zonder immer als verdediger van deze op gene nitsluitende staatkundige begrippen te zijn opgetreden. Sommigen merken het aan als de weerklank van het ter zijde stellen van den generaal *Clump* door het vorige bewind, op het punt, dat dezelve moest aftreden. Anderen beschouwen het alleen als een blijk, dat de nieuwe bewindslieden de behoefte gevoelen, om zich juist te Rome door iemand te doen vertegenwoordigen, die hunne beginselen allezins is toegedaan.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 15 aug. De minister van oorlog heeft ter kennis van de belanghebbenden gebracht, dat op zaterdag den 4 september aanstaande, door de respectieve plaatselijke of garnizoens-kommandanten, zal worden overgegaan tot de aanbesteding der leverantie van fourrages ten behoeve van de corpsen te paard, welke, van den 1sten november aanstaande tot en met den 31sten oktober 1848, in de nageelde plaatsen garnizoen zullen houden, te weten: te Amsterdam, Haarlem, 's Gravenhage, Delft, Amersfoort, Deventer, Zutphen, Assen, Winschoten, Groningen, Leeuwarden, Breda, 's Hertogenbosch, Tilburg, Maastricht, Venlo, Roermond en op het eiland Walcheren.

— Men zal zich herinneren, dat bij arrest van het provinciaal hof in Zeeland, van 5 december 1846, *J. Lauret* en zeventien andere personen, waaronder drie vrouwen, zijn veroordeeld tot de straffe des doods, ter zake van eenen belangrijken diefstal, met alle verzwarende omstandigheden, in den nacht van 23 op 24 november 1845, ten huize van den landman *J. Nortier*, onder Oostburg, gepleegd. Thans vernemt men, dat het Z. M. dezer dagen goedgegunstig behaagd heeft, aan al de achttien veroordeelden kwijtschelding van de tegen hen uitgesprokene doodstraf te verleenen. Ten aanzien van eenigen is die straf veranderd in geeseling, brandmerk, met den strop om den hals aan de galg vastgemaakt; ten opzichte van anderen is dezelve verwisseld in teprout-stelling op het schavot en tuchthuisstraf voor verschillende tijd.

Leiden, 17 aug. Door heeren curatoren is, ter vervulling van de betrekking van lector in de Hoogduitsche taal aan deze akademie, opgevallen door het overlijden van den heer *Broun*, een tweetal opgemaakt, waarop geplaatst zijn dr. *Mehler* en dr. *Sicherer*, leeraar in de Hoogduitsche taal aan het stedelijk gymnasium alhier.

Groningen, 14 aug. Men schrijft ons uit Winschoten, onder dagteekening van 12 dezer, dat aldaar den vorigen dag, door de Oldenburger politie-beambten, zwaar geboeid was binnen gebracht en overgeleverd aan de justitie, de persoon, belicht met den verschrikkelijken moord en diefstal, gepleegd te stads kanaal, gemeente Wildervank, aan een vreemdeling vermoedelijk een arbeider, herkomstig uit het graafschap Bentheim.

Assen, 16 aug. Naar men verneemt, heeft zich de aardappeltafte wederom in verre weg de meeste gemeenten dezer provincie vertoond; dezelve verspreidt zich echter langzaam, en bepaalt zich dus verre nog tot het loof zonder den kuol zelve, behalve in enkele gemeenten, aantetasten; de schade dan ook, welke in het algemeen door de ziekte veroorzaakt wordt, kan tot nog toe niet van veel belang genoemd worden; de droogte, welke nu heerscht, is voor de aardappelen thans nadeeliger dan de ziekte, daar dezelve daardoor klein van stuk blijven; de oogst laat zich desniettemin tot hiertoe gunstig aanzien.

Arnhem, 18 aug. Was het slechts korte dagen geleden, dat de kelner van de Rijn- en IJssel-stoomboot-maatschappij zijn evenwigt verloor, over boord sloeg en in den Rijn verdronk, gisteren was het, dat een militair, die onvoorzigtig genoeg aan de nieuwe bad-inrigting in het water sprong, dadelijk wil het gezicht geraakte en verdronk.

Youngste nieuwstijdingen.

— De prins van Joinville is gisteren te Parijs aangekomen. Eene hardnekkige ongesteldheid heeft

hem gedwongen het bevel over het eskader in de middellandsche zee te verlaten. — Ten gevolge van de afwezigheid van den heer *Guizot* is de raad der ministers door den heer *Duchatel* voorgezeten. Alle geruchten van wijziging in het ministerie, welke met sooveel ophef verspreid zijn, hebben geheel opgehouden. Men kan niet meer twijfelen aan den duur van het tegenwoordig kabinet, en nu reeds is de heer *Guizot* bezig met het plan voor de volgende zitting voor te bereiden. De administratie van oorlog zal belangrijke verbeteringen ondergaan.

— De tijding eener ophanden verzoening van de koning en koningin van Spanje wordt door alle Spaansche dagbladen, en met name door twee half officiële bladen, de *Correo* en de *Heraldo*, medegedeeld. Men zegt, dat het tegenwoordig ministerie zoodanige verzoening niet zal overleven.

— Volgens de *Heraldo* zijn eindelijk aan het Spaansche bestuur deszelfs onderhandelingen gelukt tot het sluiten eener leening van 100 milioenen realen. (12 milioenen gulden.)

Mengelwerk.

PARAMELLE, de ontdekker van bronnen.

Het is onnoodig onze lezers nauwkeuriger bekend te maken met den sterrekundige *LEVERRIER*, den ontdekker van de nieuwe planeet, die zich buiten de loopbaan van Uranus beweegt, onlangs werkelijk door de Duitsche sterrekundigen ontdekt, maar de ontdekker van bronnen, *PARAMELLE*, van wien reeds voor tien jaren (zie n°. 96 van *Ausland* 1836) melding gemaakt werd, is veel minder bekend, ofschoon hij geen gewoon waterzoeker is, gelijk wij ook aan het bestuur van het departement der Seine voorstelden, die het in handen stelde van eenige geologen, ten einde daarop advies in te leveren. Deze verklaarde dan ook, dat de theorie veel voor zich had. De *Moniteur Industriel* van 11 oktober 1836, een wetenschappelijk blad, gelijk de titel reeds aanduidt, maakt eene scherpe vergelijking tusschen den roem en de eer, welke den heer *LEVERRIER* te beurt vielen, en de geringschatting van den heer *PARAMELLE*, en doet verder opmerken, dat zoo vele nuttige uitvindingen zoo menigmaal verzuimd worden, vooral wanneer die van personen uitgaan, die zich zelve gevormd hebben, en op wier werk de school haar niet gedrukt heeft."

»In 1827 (zegt het genoemde blad) verzocht de heer *PARAMELLE*, geestelijke te Cornac, van het hoofdbestuur des departementen Lot, 600 franken om bronnen te zoeken, want er was in dat departement gebrek aan water. De heer *PARAMELLE* verzekerde, dat men, even als voorheen, bepalen kon, waar men den bodem openen moest om bronnen te vinden, zonder vooraf proefgravingen te doen.

Bijna had men hem in het geheel niet aangehoord, want men hield de zaak voor onmogelijk, daar zelfs de leden der academie er niets van wisten. Intusschen besloot het bestuur van het departement Lot, dat eene som van 600 franken ter beschikking van den prefect zoude gesteld worden, ten einde, onder opzigt des heeren *PARAMELLE*, te strekken, tot nasporing van bronaders, op die plaatsen, waar hij meenen zoude zijne theorie te kunnen toepassen." Dit gebeurde den 21sten augustus en den 1sten september, dus 9 dagen later, berigtte de prefect aan het hoofdbestuur, dat de heer *PARAMELLE* vijf verschillende punten had aangewezen, waar men slechts op eene bepaalde diepte zou behoeven te graven, om water te vinden. Men had gegraven en vijf bronnen gevonden. Bijna had men nu alles aan hekserij toegeschreven, want in het departement Lot zijn nog heksen. Maar de nieuwe bronnen, die gezond en voortreffelijk smakend water opleverden, sprongen op plaatsen, waar men vroeger niet dan regenbakken of modderpoelen aantrof, waaruit meermalen dieren geweigerd hadden te drinken. Men schreeuwde over het wonder. Sedert dien dag hield men den abt *PARAMELLE* te Cornac en St. Ceré voor een groot man. Iedereen wendde zich tot hem om eene bron te hebben, en geen ging onvoldaan heen; te Parijs, echter, wist men zelfs niet dat hij leefde (1).

(1) De schrijver van dit artikel schijnt onbekend te zijn, met de omstandigheden, dat de heer *PARAMELLE* zich gewend heeft tot het departement der Seine en aan hetzelfde eene memorie gericht heeft, anders zou de aanmerking zeker nog bitterder uitgevallen zijn.

En nu nog, weet het de regering? Weet het de academie van wetenschappen? Wij willen intusschen nagaan, wat de heer *PARAMELLE* sedert 1827, alsoo sedert 19 jaren, gedaan heeft.

»Nauwelijks had men in de aaburige departementen vernomen, dat de nederige pastorij van Cornac een waren Mozes bezat, of er begaven zich talrijke deputatiën derwaarts. Gebrek aan water is een groot ongeluk, en genoegzaam er van voorzien te zijn, een groote schat. Maar de heer *PARAMELLE* had geen geld, zoodat hij zich niet wist te helpen, en daarenboven was hij geen ingenieur der regering. Evenwel wilde hij niet speculeren en verlangde slechts 10 tot 15 franken voor het aanwijzen eener bron. Een ander zou er duizend gevorderd hebben, en de zaak zou het ook waard geweest zijn. Wij kunnen hem niet in alle departementen, die hij bezocht, volgen, en evenwel moeten wij wat uitvoeriger zijn bij de vermelding der diensten, die hij bewezen heeft.

In het departement du Lot heeft de heer *PARAMELLE* 252 bronnen aangewezen; men heeft gegraven en er 234 gevonden, die op de aangeduide plaatsen of op geringere diepte aangetroffen werden, en rijkelijk een gezond water opleverden. Tegenwoordig bedriegt de heer *PARAMELLE* zich nauwelijks 5 maal op de 100 en meestal worden anders op mindere diepte aangetroffen, en is de watermassa aanzienlijker dan hij opgeeft. Maar de heer *PARAMELLE* stuit somtijds ook op hinderpalen: de geleerden zijn zeer verstoord, dat zij zelve de bronnen niet ontdekten hebben, waarover zij gedurende hun geheel leven wandelden, en de heer *PARAMELLE* ontziet hen niet. In eene gemeente van het departement Ardèche heeft de heer *PARAMELLE*, op den dag zijner komst aldaar, eene bron aangewezen, die genoegzaam zijn zou, om eenen, op de markt te stellen put te voorzien; men begon te graven, en vond de bron nog op dien zelfden dag. Het volk stelde, om deze ontdekking te vieren, een feest in dat drie dagen duurde. Hiermede waren echter de sterke geesten der plaats niet te vreden: zij besloten in den gemeenteraad, bij meerderheid van stemmen, »dat de bron, door den heer *PARAMELLE* gevonden, geen bron was, en dat de voorgestelde put niet gemaakt zoude worden." De maire, zeer verslagen, schreef terstond aan den heer *PARAMELLE*, en ontving tot antwoord: »Naar mijne meening is het eene bron, en men moet haast maken de put te bouwen. Zij, die vertrouwen in mij stellen, zullen mijn gevoelen deelen; en kunnen het water, dat zij noodig hebben, aan de bron halen; de anderen kunnen er voorbij- en naar Franke gaan." De steek was puntig en men voelde hem; de put levert nu voortreffelijk water, en het schijnt, dat geen inwoner der plaats denzelfden voorbij- en naar Franke gaat.

»Met één woord, de heer *PARAMELLE* trekt onze departementen sedert ongeveer 20 jaar door; elk jaar wijst hij duizende bronnen aan, want hij heeft er weinig tijd toe noodig; na eene eenvoudige wandeling zegt hij waar en op welke diepte men graven moet, om eene zekere massa water te vinden. Al acht men de duizenden van bronnen, die de heer *PARAMELLE* ontdekt, en welke nu in steden en op het platte land, voor huishouding, akkerbouw, industrie en weelde dienstig zijn, ook nog zoo gering, zoo zijn zij toch van onberekenbare waarde, en de heer *PARAMELLE* is niet alleen een buitengewoon mensch, maar ook een man, dien Frankrijk oncindig veel verplicht is. En wat heeft men voor den heer *PARAMELLE* gedaan? Is hij officier van het legioen van eer? Is hij lid der academie van wetenschappen? Heeft hij ook slechts den rang van den heer *MULOT*, die den artesiaanschen put te Grenelle groef?

»Men zal mogelijk zeggen, dat de heer *LEVERRIER* genie getoond heeft te bezitten, en dat een ander ook gedaan kon hebben, wat de heer *PARAMELLE* deed; hierop diene het volgende tot antwoord. De heer *PARAMELLE* is noch een toovenaar, noch een Godsgezant, hij heeft nagedacht, onderzocht en gevonden, in welke aardbeddingen het water blijft staan, over welke het heen vloeit, en waar het zich verzamelt. Daadzaken hebben zijne theorie bevestigd: de bronnen hebben water gegeven op den slag met den staf van dezen nieuwen Mozes. Is dat geene wetenschap? wetenschap van echt allooi? Wanneer zulk eene kennis onder het bereik van een ieder ligt, waarom hebben dan de heeren *DUBESNOY*, *ELIE DE BEAUMONT*, kortom het gehele geologische

gezelschap, de bezitters en aankweekers der ware wetenschap, niet hetzelfde kunnen doen? Wanneer een geoloog des instituuts slechts het twintigste gedeelte geleverd had, wat de heer PARABELLE leverde, men zou standbeelden voor hem opgericht hebben. En de academie van wetenschappen heeft den heer PARABELLE, omdat hij de werken onzer geologen niet noodig heeft, om meer te doen dan zij, niet eens tot corresponderend lid benoemd."

De heer PARABELLE soude gaarne eene school oprigten ter vorming van personen om hem bij te staan of te vervangen, want hij verzekert, dat er niet meer dan drie maanden noodig zijn, om niet geheel onbeschaafde personen zoo ver te brengen, dat zij weten zoo veel als hij zelf weet. Maar een eenvoudige geestelijke van het platte land kan niet, in weerwil van een gezelschap van geleerden, die alles meenen te weten, en toch niet alles weten, zulk eene school vestigen. Wanneer onze geleerden in waarheid vooruitgang wenschen, wanneer onze regering tijd had, zich met iets anders dan met politiek bezig te houden, zoo zou ik tot den heer PARABELLE zeggen: Mijnheer! doorwandel Frankrijk van het zuiden naar het noorden, van het oosten naar het westen op kosten van den staat; er is gebrek aan putten, geeft er ons zoo veel gij kunt. Gij zult op deze wijze tot groot voordeel van Frankrijk werkzaam zijn, en voor hetzelfde zoo veel doen, als een van deszelfs maarschalken. De heer PARABELLE heeft echter de polytechnische school nooit bezocht.

Advertentiën.

Getrouwd:

DERK ALBERS

en

JOHANNA HENDRICA GOEDKOOP.
Wijchen, den 14den Augustus 1847.

Heden namiddag ten een ure overleed, in den ouderdom van 72 jaren, tot onze bittere droefheid, onze waarde Vader en Behuwd-Vader, de Heer **HARMEN WEEENINK**, in leven Oud-Postmeester alhier.

ZOTPHEN,

den 17den Augustus

G. WEEENINK.
Uit aller naam.

AANBESTEDING.

Op Donderdag den 26sten Augustus 1847, des namiddags om 4 uur, zal, te **Doesborgh**, in het **Heeren-Logement**, in het openbaar worden aanbesteed:

Het MAKEN van een PAK- en BESLAG-WERK langs den Linker IJsseloever, tegenover Bingerden, nabij het Huis de Nap, in den Havickerweerd.

Het bestek zal ter lezing liggen te **Arnhem** bij de Weduwe **MAIJEN**, in de **Harmonie**; te **Pannerden** bij **G. PETERS**, tegenover het Veer; in den **Havickerweerd** aan het **Huis de Nap** voornoemd.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Heer **D. WENTINK**, Stads-Architect, te **Doesborgh**; terwijl op den voormiddag van den dag der besteding aanwijzing op het terrein zal te bekomen zijn.

Het **HUIS** en **ERVE**, in de **Ketelstraat**, zijnde een der beste standden te **Arnhem**, **Wijk E, No. 55**, met achteruitgang in de Heijendaalsteeg, bewoond door den Heer **J. J. BOSSERT**, en door gróótte en ligging bijzonder geschikt tot het **DRIJVEN** van **HANDEL** of **WINKELNERING**, is ingezet en verhoogd tot de som van **f8300**.

Hetzelve is te aanvarden **10. November 1847**, en te zien elken voormiddag gedurende de week voor den toelag, welke is bepaald op **Dingsdag** den **31sten Augustus 1847**, des avonds ten **7 ure**, in het **Logement den Arend**, te **Arnhem**; terwijl inmiddels verhoogingen gedaan en inlichtingen kunnen gevraagd worden ten Kantore van **Mr. W. H. TAAIJ**, Notaris te **Arnhem**, met de veilingen belast.

Bij den toelag zullen tevens worden geveild en verkocht twee **ZITPLAATSEN** in de **Groote Kerk**, te **Arnhem**.

De, te **Harderwijk** standplaats hebbende Notaris, **J. D. C. C. W. DE MOL**, zal, op **Donderdag** den **2den September 1847**, des voormiddags ten elf ure, ten Huize van **REIJER VAN VELDHIJSEN**, Logementhouder te **Ermele**, publiek voor afbraak verkoopen:

Het van ouds bekende **HEERENHUIS**, **OOLEN-BEEK** genaamd, met al deszelfs **TOE- en AANBEHOOREN**, zoo en als hetzelve zal worden aangewezzen, staande en gelegen op het **Landgoed Oolenbeek**, nabij het **Dorp Putten**, dicht bij den straatweg van **Utrecht** naar **Zwolle** en zeer nabij een vrijscheeps-seeoever, waardoor het vervoer gemakkelijk is.

De aanwijzing zal dagelijks geschieden, door den Opsigter **HEIMEN KNOPPEERS**, op het **Landgoed** gemeld, woonachtig.

De Notaris **FAN DER GOES**, te **Beek**, zal, op **Maandag** den **30sten Augustus 1847**, des middags om **6 uur**, ten Huize van den Heer **G. BEKER** te **Beek**, fínaal verkoopen.

Een aanzienlijk **HEERENHUIS**, met **KOETSHUIS** en **groote TUIN**, te samen groot **20 Roeden** en **20 Ellen**, staande en gelegen te **Beek**, aan den **Steenweg van Nijmegen naar Kleef**, bevattende het **Huis** (hetwelk geheel gestukadoord is) behalve ruime **VESTIBULE**, **zeven KAMERS**, waaronder eene **groote ZAAL**; meest alle behangen en van **STOOKPLAATSEN** voorzien, voorts **KEUKEN**, **ZOLDERS**, **MELDEN-KAMER** **Waterrijke KELDERS** en verdere **GE-MAKKEN**.

Ingezet en met **100 hoogen** gebragt op **f5100.00**. De Kooper kan, des verkiezende, de helft der Kooppenningen tegen den intrest van **4½ pCt.** als eerste **Hypotheek** in het **Huis** gevestigd houden.

De Frankforter Levensverzekerings-Maatschappij.

(Met een hoofd-kapitaal van drie Millioen)

verzekert, tot niterst billijke premien, **Kapitalen** en het **geheele leven** door voortdurende **Renten**, dewelke na het overlijden van den **Contractant**, aan zijne **Erfgenamen** of aan elk ander door hem aangeduiden **persoon** betaald worden. Zij geeft ook **Polissen au Porteur** uit.

De **Maatschappij** constituëert voorts **LIJFRENTEN**, door middel van welke personen, die door eene gewone **geldebelegging**, geene aan hunne behoeften evenredigde **revenueën** zouden trekken, zich onmiddellijk een **zekere en te gelijk gemakkelijk en aangenaam bestaan** kunnen verschaffen.

De **FRANKFORTER LEVENSVZERKERINGS-MAATSCHAPPIJ** vergoedt in het **50ste jaar** **f7.40 Rente ten Honderd**, in het **55ste jaar** **f8.30**, in het **60ste jaar** **f9.36**, in het **65ste jaar** **f10.50**, in het **70ste jaar** **f11.75**, in het **75ste jaar** **f13**, enz.

Prospectus en **Tarieven**, alsmede elk andere informatie, kunnen te **Frankfort aan den Main**, aan het **Bureau der Maatschappij**, op de eerste verdieping van het **Nieuwe Beursgebouw**, en elders bij de **Agenten** verkregen worden.

De Directeur:

LÖWENGARD.

Met betrekking tot bovenstaande aankondiging, berigt de **Ondergeteekende** hiermede, dat hij de **Hoofd-Agentuur** der **Frankforter Levensverzekering-Maatschappij** voor het **Koninkrijk der Nederlanden** op zich genomen heeft en volgaarne bereid is, alle gewenschte verdere inlichtingen te geven.

Arnhem, den **4den Augustus 1847**.

M. REIMANN,

Hoofd-Agent der Frankforter Levensverzekerings-Maatschappij.

+++ **WORDT VERLANGD** een **ARBEID- ZAAM PERSOON**, van de **Gereformeerde Godsdienst**, welke niet onkundig is in het **Timmeren** en **Metselen** en het **Verwen** verstaat, om, op een **Landgoed** in **Gelderland**, tot vast werk voordeelig geplaatst te worden, ongetrouwd of getrouwd zonder **Kinderen**.

Die hiertoe genegen zijn adresseren zich, met voldoende **recommandatiën**, aan den Heer **B. SCHOLTING** in het **Dorp Silvolden** door **Doesborgh**. — *Brieven franco.*

+++ In het **MAGAZIN VAN MODE-MANUFACTUREN**, nog voor eenige dagen in de **Kroon**, op de **Markt**, te **Arnhem**, is ontvangen een groot assortiment van de nieuwste uitgekomen **SHAWLS**, welke, om spoedig opgeruimd te worden, tegen zeer **civiele** en wel tot fabrieksprijzen worden uitverkocht; alsmede alle volgende **GOEDEREN**:

Uitmunende **JACONNETS**, **MOUSELINES DE LAINE**, Gedrukte **Fransche KATOENEN**, **FOULARDS** voor **JAPONNEN**, **CAREGES**, **GUINGHAMS** en **Fransche BATISTEN**, **Gewerkte en Gedrukte SHAWLS**, **DOEKEN**, **FICHUS** en **CRAVATTEN**, **ZIJDEN LINTEN** voor **MUTSEN** en **HOEDEN**, **HEEREN- en DAMES- GLACÉS**, **ZIJDEN**, **FIL D'ECOSSE-HANDSCHOENEN**, en eene fraaie sortering **LINGERTEN**, **TULEN**, **KANTEN**, **KUNSTBLOEMEN** en **PARFUMERIEËN**, alles tegen zeer **lage prijzen**; alsmede een groot assortiment **ZIJDEN STOFFEN**.

NIJMEGEN.

De **Gezigtkundige J. GUDENDAG**, zal, gedurende eenige dagen te spreken of te ontbieden zijn in het **Logement de Zalm**, te **Nijmegen**. Hij noodigt alle diegenen uit, die zijne raad of leiding tot het behoud van het **Gezigt** behoeven. In het bijzonder **beyzelt**, hij, zijne **nieuwe AVOND-BRILLEN** van **BERGKRISTAL** aan.

Bij **W. SEIB**, Expeditie, op de **Groote Markt** te **Arnhem**, zijn wederom **nieuwe PIANINO'S** ontvangen, die in sierlijkheid en deugdzaamheid, allen de zich thans in **Arnhem** bevindende overtreffen. Hij noodigt dien de **Dames** en **Kunstminnaren** uit, dezelve hem te komen bezichtigen.

LOGEMENT HET OUDE KROMHOUT, Te Brummen.

De **Ondergeteekende** heeft de eere te berigten, dat, bij gelegenheid der **KERMIS**, **22 en 23 Augustus** eerstkomende, zich ten zijnen huize het **SILINDER MUZIEK-GEZELSCHAP** zal doen hooren, en hi des avonds **BAL** zal houden. Alles nader bij **Programma's** bekend te maken. — Hij neemt alsoo de **vrijheid**, zich zoo bij die gelegenheid, als tot het houden van **Maaltijden** en **Festpartijen** bijzonder aan te bevelen, zullende zich door eene **civiele bediening** het **vertrouwen** zijner geëerde **Begunstigers** waardig trachten te maken.

H. KOOTKER.

RIJN- en IJSSSEL-

STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Dienstregeling voor de maand Augustus 1847.

Van **Arnhem** naar **Emmerik**, **Wesel**, **Dusseldorp** en **Keulen**: elken **Zondag**, **Dingsdag** en **Donderdag** des namiddags om **4 uur**; in correspondentie met den **tweeden Spoorrein van Amsterdam**.

Van **Keulen** naar **Dusseldorp**, **Wesel** en **Arnhem**: elken **Zondag**, **Dingsdag** en **Vrijdag**, des avonds om **8 uur**; in correspondentie met den **derden of vierden Spoorrein naar Utrecht**, **Amsterdam**, **Haarlem**, **Leiden** en **'s Gravenhage**.

Van **Arnhem** naar **Doesborgh**, **Zutphen**, **Deventer**, **Zwolle** en **Kampen**: elken **Maandag**, **Woensdag** en **Zaterdag**, des morgens om **11 uur**; na aankomst van den **eersten Spoorrein van Amsterdam**.

Van **Kampen** naar **Deventer**, **Zutphen**, **Doesborgh** en **Arnhem**: elken **Zondag**, **Dingsdag** en **Donderdag**, des morgens om **3 uur**; in correspondentie met den **derden Spoorrein van Arnhem** naar **Utrecht**, **Amsterdam**, **Haarlem**, **Leiden** en **'s Gravenhage**.

Op den **1sten Augustus 1847** is uitgegeven en aan de **Inteekenaars** verzonden het **VIJFDE DEEL** der **GEDENKWAARDIGHEDEN** UIT DE **GESCHIEDENIS** VAN **GELDERLAND**, DOOR **ONUITGEGEVEN OORONDER** **OPGEWERLDEN EN BEWASTIGD**, door **J. A. N. NIJHOF**.

Dit Deel omvat het **tijdvak** der regering van **ARNOLD VAN EGMOND**, Hertog van **Gelre**, loopende over de jaren **1423** tot **1472**. Het is even als de voorgaande ingerigt en van **uitvoerige registers** voorzien. **Prijs** bij **intekening** **f12**.

NB. Het **derde deel** van dit werk is uitgegeven in **Mei 1839**. Zij, welke na dien tijd, door aankoop uit de **waatenschap** van **Inteekenaars**, in het bezit der **drie eerste deelen** gekomen zijn, kunnen ook het nu uitgekomen **vierde deel** tegen **intekenprijs** bekomen.

BERIGT AAN LANDBOUWERS, GRONDEIGENAREN EN LANDHUISHOUDKUNDIGEN.

Door **J. G. MEIJER**, te **Arnhem**, is verzonden: het **Proefblad** eener **ALGEMEENE LANDHUISHOUELIJKE COURANT**, **Weekblad tot bevordering eener praktische en op wetenschappelijke kennis gegronde beoefening van den Akker- en Tuinbouw**, **Vee-**, **Bijen-** en **Zijdeceelt** en **Boomkweekerijen**, enz.

Dit **belangrijk Blad** zal **wekelijks** verschijnen, en **franco**, tegen **f1.50** per **drie maanden**, geleverd worden; men **abonneert** bij alle **solide Boekhandelaren**, en op **plaatsen**, waar die niet zijn, bij de **naaste Postkantoren**. **Proefbladen** zijn mede bij de meeste **Boekhandelaren gratis** verkrijgbaar.

Markt-prijzen.

Nijmegen, **16 augustus 1847**.

Onze markt was heden **ruim** voorzien van **Tarwe** en **Rogge**. Bij het begin der markt schenen **koopers** zeer **getireerd** en boden **merkelijk** **lager** prijzen dan die der **voorige week**. Toen houders tot **minder** prijzen begonnen toe te laten, werd de **kooplust** **wakker** en gingen beide de **genoemde artikelen** tot iets **klimmende** prijzen **vlug** van de hand. **Nieuwe Tarwe** **f12** à **f14.50**; bij **kleinigheden** **f17.75** à **f16**. — **Nieuwe Rogge** **f6.25** à **f8.00**. — **Garst** was **scharsch** en **begeerd** **f6.25** tot **f6.50**. — **Jarige Boekweit** **f8.50** à **f9.50**; **Nieuwe** **f10**. — **Nieuwe Haver** **f3.25** à **f5**. — **Koolzaad** was **bijna** niet meer ter markt, enkele **klussen** werden voor **f12.70** à **f12.80** gekocht.

Waterhoogte te Arnhem.

Den **18 Aug. 2 El 0 Palm 3 Duim**; gew. **O D. gev. 10 D.**

Te **Arnhem**, bij **C. A. THIEME**, **Boekdrukker**.